

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii II. — Administrația: Str. Cîndăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lîpscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 8 Iulie st. v.

Sesonul mort în anul acesta are puțină perspectivă de a-și valida dreptul.

Cu un picior, putem ține cu amândouă picioarele sîntem în canicule și nici diplomații direcți, nici cei indirecti încă n'au început a imita paserile migratoare. Diplomații de profesie și diletanți diplomați, între care numărăm și pe țăriști, cu geamantanele în mână stau gata să plece: unii la o baie, alții la verdeață, alții la aer de munte. De plecat însă nu se prea îndură să plece. Cerul politic nu e limpede și le e teamă, că nu vor fi plecat bine și vor fi cheamați la posturile lor.

În momentele de față diplomația este preocupată de întâlnirea împăratului Germaniei cu Țarul rusesc. Unii sperază dela întâlnirea aceasta, alții se tem de dînsa; unii își fac iluzii, alții ear' sînt sceptici și nu vîd decît negru posomorît în consecințele întâlnirii.

Pacea, țic cei-ce sperază și cei-ce își fac iluzii, este pe un timp asigurată. Dar', răsună din cealaltă parte, însă cu ce preț?

Scepticismul însă nicăiri nu e atât de puternic, ca în regatul unguresc și anume în sferile dominante.

Percurgînd cu atenție țările compatrioților maghiari țî vine să crezi, că ai o scală musicală înaintea ta, din care cetesci gradațiunea scepticismului de jos în sus. În sferile guvernamentale sînt oamenii mai puțin sceptici, de multe-ori apar plini de speranțe mari, însă neîncrederea în situațiunea ce se creează prin întâlnire totuși nu se poate ascunde. Dela guvernamentale încolo spre stînga extremă a kossuth-istilor scepticismul merge crescînd pînă să atingă pesimismul.

Partidul guvernamental se bazează foarte mult pe cuvintele împăratului Wilhelm dela deschiderea Reichstag-ului. Opozițiunea moderată și cea extremă se îndoiesc în sinceritatea „fidelității” germane și se tem, că Germania va da Rusiei mîna liberă în partea răsăriteană a Peninsulei-Balkanice. Și tocmai acesta este punctul, cu care politica maghiară după opozițiunile maghiare nu se poate învoi, nu trebuie să se invoască.

Este sigur, că la Berlin și la Viena oamenii cugetă cu sînge mai rece. Acolo de bună seamă, că privesc eveni-

mentele cu totul din alt punct de vedere. Nici la Berlin, nici la Viena nu e normativă în afaceri de ale politicii ambițiunea sau vanitatea națională. Po-sibilul și utilul sînt vehiculele diplomaților practici, pentru-că este constatat de mult, că numai acela e diplomat bun, care, fără de a se compromite, se conformează a stăruii pentru-ce e cu puțință și folositor.

În privința aceasta poate-că ne întîlnim cu vederile d-lui ministru president Tisza.

După cît putem pricepe din țările ce îi stau la dispozițiune, în politica externă și dînsul vede, că la Berlin și la Viena sînt oamenii mai cu sînge rece decît la Budapesta. Și poate-că, încât ar atîrna dela dînsul, nu ar stăruii pentru lucruri, care isvoresc din pură vanitate națională.

Dînsul însă iubesc puterea. Iubirea aceasta și șovinismul conaționaliilor sei, care din urmă l-a hotărît de multe-ori în politica internă, ar pute să-l împingă la procederi, cu care însuși nu consimte.

Casuri de precedentă au fost. Să ne aducem aminte numai de afacerea Janszki și de timpul războiului dintre Bulgari și Sîrbi.

Mult nu va trece și se va face lumină clară și asupra întîlnirii împăraților la Peterhof.

Pentru noi însă curiositatea nu este atât de mare, că ce are să ese din întîlnirea celor doi monarhi, precum este mirarea de bărbații politici ai compatrioților maghiari, cum se pregătesc ei și cum pregătesc țeara lor pentru evenimentele eventuale, de care în sfîrșit se tem.

Lasă, că de naționalitățile nemaghiare nemulțumite nici habar nu s'ar vedea să aibă. Dar' apoi mai comit și alte imprudențe politice.

De o parte indegetează, că nu vor suferi, ca interesele Ungariei în Peninsula-Balkanică să fie atinse de Rusia.

Foarte frumos. Și noi țicem așa, dacă în adevăr interesele monarhiei austro-ungare vor fi atinse.

Însă noi așa credem, că, pentru-ca să facem eventual front Rusiei, acasă trebuie să ne avem lucrurile foarte bine regulate.

„Pesti Napló” acum nu de mult ne descopere, cît de păcătoasă e starea administrațiunii justiției în Ungaria. Tot „Pesti Napló” ne spune, cît de miserabilă e administrațiunea politică în Ungaria. „Ellenzék” ne spune despre neajunsurile organizațiunii armatei, cum sînt și cum au să se mai facă.

De o parte scepticism, de alta aspirațiuni mari și amenințări înafară, ear' de altă parte descoperirea unui șir lung de defecte și neajunsuri interne, fără de a arăta, cît de neînsemnată în voința de a îndrepta defectele și neajunsurile este aceasta politică de minte sănătoasă?

Sic non itur ad astra!

Intrevederea celor doi monarhi.

Programul festiv pentru petrecerea împăratului Wilhelm este următorul: Ieri la 3 oare după amiază împăratul a fost așteptat în Kronstadt. Astăzi se va face vizită în fortăreața Petru-Pavel din Petersburg, unde se află mormintele Romanoff-ilor. După aceea va deuna împăratul la ambasadorul german Schweinitz. Deseară va merge în tabăra dela Krasnoie-Selo. Mîne, după revista militară, împăratul va cerceta părechia regală grecească în Pavlovsk. Duminecă e dînsu de curte în castelul din Peterhof și seara urmează plecarea la Stockholm.

Din Petersburg se depeșează cu datul de 18 Iulie n.: Aici e un splendid timp de vară. În Peterhof este o viață socială foarte mișcată. În fiecare zi este concert dinaintea castelului „Mon Plaisir”. Împăratul își preumblă însuși soția și băieții într-o trăsură de vîntătoare cu doi cai. Promenada în castelul cel vechiu și în parc e cu deservire liberă, numai castelul „Alexandrin”, unde locuiesc familia împărătească, e incuiat. — Ieri a fost primirea mai multor dame tinere, îmbrăcate în alb, din institutele de creștere împărătesci. Împăratul Wilhelm și prințul Henric vor locui în aripa ostică a castelului clădit de Petru-cel-mare. Locuința lui consistă dintr'un entree, o odaie pentru adiutant, sală de primire, decorată cu un damant roșu de mătasă, și o odaie de dormit cu două ferestri spre grădină. Toate încăperile sînt în stilul Louis XVI. Prințul Henric va locui în trei odăi tapetate, care sînt printr'o galerie împreunate cu locuința împăratului. Cu trenul de curte berlinez au sosit ieri cinci cai de ai împăratului Wilhelm. Plecarea va fi, se țice, luni seara, după-ce se va fi făcut revistă asupra flotei.

„Pester Lloyd” e de părere, că dintre toate versiunile căte circulează despre scopul întrevederii celor doi monarhi, nici una nu e mai naturală și mai convingătoare,

ca și aceea, după care se tractează „a crea un raport personal între împărat și împărat, care să producă o înțelegere ori să ușureze o mijlocire, cînd se vor fi ivit greutăți”.

Alegerile comunale din Brașov.

Ocupându-se cu alegerile în consiliul comunal din Brașov, „Kolozsvar” serie în numărul 163 dela 18 l. c. următoarele:

Ieri au decurs alegerile în cele cinci cercuri ale Brașovului. Am împărțit deja rezultatul lor prin telegramă.

Maghiarimea din Brașov a avut un singur cerc, în care a putut conta la succes: Suburbii Blumena. Dar' aici Sașii s'au aliat cu Româzii în contra Maghiarilor și după o încredare mare au învins cu o majoritate mică.

Unul din gravaminele Sașilor ultraiști îl formează împregiurarea, că — pe baza dispozițiunilor legii comunale privitoare la alegeri — în multe comune săsesci Sașii sînt învingși prin majoritatea Românilor, care în privința averii și a inteligenței abia se pot lua în considerare. În privința aceasta Sasul în multe locuri privesc pe Român de inamic. Dar' apoi cînd Sasului i-se oferă ocaziunea de a învinge pe Maghiari — cum s'a întîmplat în Blumena — el uită bucuros gravamenul, se aliază cu adversarul și joacă pe o mîna.

La sate în multe locuri sînt în preponderanță Româzii, care din țic ce merge cuprind mai mult teren din fostul Fund-Regiu. În orașe Sașii se țin încă bine, dar' cu o astfel de politică, — cum a fost aceea ce a arătat-o ei cu privilegiul alegerilor din Brașov, — deschid poarta influenței române și în interiorul orașelor. Dacă nu și pe altele, cel puțin pe terenul afacerilor comunale, Sasul ar trebui să considere pe Maghiar ca pe un aliat natural al seu, care lui și așa nu-i poate strica, (fiindcă e în minoritate), dar prin spriginirea sa i-ar pute aduce mult folos față cu elementul român, care e amenințator cu privire la Sași.

Sașii din Brașov își taie ei înșiși creanga de sub picioare, cînd dau inimicului ajutor întru învingerea Maghiarilor din Blumena. În fine din punct de vedere al interesului maghiar puțin ne privesc, dacă în Blumena e pe partea noastră învingerea ori nu e pe partea noastră. Nici cu o astfel de învingere noi n'am pute lua o poziție normativă în municipiul Brașovului. Dar' față cu Sașii abunaseam va fi foarte trist, dacă elementul român, pe care el l-a primit acum de aliat al seu — apucînd prin aceasta la putere și mai mare, — odată va sta frunte cu ei. Influența ungurească, slăbită de alții cu atîta pasiune, atunci abia ar mai fi în stare să dea Sașilor ajutor, chiar și în cazul dacă ar voi să o facă aceasta.

Cu un cuvînt: Sașii își strică lor înșiși, cînd fac ceea-ce au făcut în Blumena. Și așa țicînd numai lor le-ar servi spre fo-

los, dacă în locul Românilor ar mai preferi să dea neînsemnatului număr de Maghiari posibilitatea de a-și valida dreptul lor la alegerile comunale.

Afacerea noului canonic din Blaj.

Autorul întîmpinării din numărul 150 al țiarului nostru ne trimite următoarele reflexiuni, cu privire la cele publicate de corespondentul nostru în numărul de ieri „în afacerea noului canonic din Blaj”:

Ne-a surprins, cînd am cetit în numărul 149 al „Tribunei” notița despre denumirea d-lui Iosif Hossu de canonic în capitolul din Blaj, de o parte, pentru-că aceasta denumire nu este de o importanță așa mare, încât să merite, ca cineva să o mai supună și discuțiunii publice prin țiare, de altă parte, pentru-că prin acest act nu s'a servit nici unui interes național ori bisericesc, ci cel mult s'a mai produs cu o amărîciune mai mult în nobila inimă a arhierului, care cu atîta înțelepciune conduce destinele arhiericeei gr.-catolice de Alba-Iulia, ear' nou denumitul canonic i-s'a răpit poate o parte din legitima bucurie ce a trebuit să o simțescă, cînd a fost înălțat la o demnitate, care i-s'a cîștigat-o prin meritele sale.

Noi l'am fi lăsat pe autorul notiței din cestiune să guste negenat toată mîngîierea ce poate a dori să o aibă, cînd a scris acea notiță, dacă nu am fi avut în vedere publicul cetitor al „Tribunei”, care de sigur voesc a fi informat cu toată sinceritatea, cînd se sulevează vre-o cestiune în coloanele acestui țiar. De aceea în numărul 150 al „Tribunei” am făcut unele rectificări cu privire la cele susținute de corespondentul din Blaj față cu dl canonic Hossu, sperînd, că cu acestea rectificări se va și încheia o cestiune, care numai unor oameni malițioși poate fi plăcută, ear' de folo la nimenea pe lume. Ne-am înșelat însă în speranțele noastre, căci în numărul 153 al „Tribunei” autorul acelei notițe se prezintă din nou înaintea publicului cu un lung articol în contra noastră, ca autorul întîmpinării din numărul 150.

Fiindcă și acest articol este astfel cupus, încât poate foarte ușor să ducă în rătăcire pe onorabilul public cetitor, în interesul adevărului, îmi iau libertatea a face unele reflexiuni sincere și adevărate, conform principiului: „Amicus Aristoteles, amicus Plato, sed magis amica veritas”.

Înainte de toate dl corespondent constată, că eu mi-am exprimat nedumerirea, că oare din Blaj a fost expedată notița din cestiune ori nu?

Da! eu mi-am exprimat în adevăr aceasta nedumerire, pentru-că pînă acuma nu am fost siguri, că și în Blaj s'ar fi înrădăcinat așa de tare spiritul și pofta de a face neplăceri persoanelor binemeritate chiar și atunci, cînd ajung la un oficiu ce i-s'i-l-au cîștigat prin muncă onestă și leală.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Dina munților.

(Urmare și fine.)

Ioana însă, îndată-ce eși Mărioara pe ușa, se sculă și cu un creion scrise câteva rînduri pe o bucată de hîrtie, ruptă din cartea de rugăciuni a Mariei.

Hîrtia o lăsă pe masă, ear' ea se strîcură precaut pe ușa, care apoi o încuiă pe dinafară și cheia o aruncă în apă. Atunci ea spionă giurul morii. Morarul era în moară, un băiat lucra la iaz, alt suflet de om nu se arăta prelîngă moară.

Ioana, furișându-se dela o tufă la alta, sosi la cărarea pescerii, pe care mai mult țirîș urcă dealul. Ajungînd sus îngenunchiă la marginea prăpăstiei.

Se rugă.

Trecu o jumătate de ceas, cînd în depărtare se auzi șgomotul trăsuri.

Ioana pîndi.

Din trăsura se coborî patru inși: Costică, Mărioara, moș Andreiu și Alexandru, care, fiind de tot îngrijat de vorbele Ioanei, din satul vecin se reîntoarse acasă, unde se informă dela Costică, că ea e bolnavă la moară.

Mărioara fugi înainte, dar' găsi ușa incuiată. Bătî. Nici un răspuns! Strigară nu-

mele Ioanei, dar' nici un răspuns. Atunci lui Costică îi plesni prin minte ceva și scoase ușa din țîfni.

Odaia o găsi goală.

Toți se priviră cu mirare.

— Oare unde poate fi?

Atunci Costică zări biletul pe masă și îl cetî repede. Un țipet de desperare fu de ajuns ca să scie și ceialaltii, că aici s'a întîmplat o nenorocire mare.

Costică se repezi afară.

Biletul conținea următoarele:

„Iubite Costică! Deoarece-nici cu tine, nici fără tine nu pot trăi, voesc să-ți arăt, că nici amorul meu nu e mai mic ca al tîu! Rămăi cu D-șeu și să fii fericită! . . . Te rog consolează pe bietul meu tată și pe sîrmanul Alexandru. Dacă m'e veți ierta, doară și cerul se va îndura de sufletul meu! Ioana”.

În momentul cînd Costică eși afară, un țipet ascuțit răsună în valea pacnică. Părintele îngrijat privi întrebător la Costică.

— Ioana! strigă el întîinzînd mîinile spre cascadă și cu nise sărituri îndrăznețe se repezi în albia cascadei, de unde nu preste mult se reîntoarse cu cadavrul sîrmanei copile, pe care îl depuse pe pajiște.

Părintele și mirele nenorocit fugiră acolo.

— Copila mea! strigă bătrînul înăbușit de plîns și plecîndu-se pe capul ei.

Alexandru cu inima sdrucînată le încercă toate, ca să o readucă la viață, dar'

toate fură zadarnice; inima atât de turburată a Ioanei a încetat pentru totdeauna a mai bate . . .

Pe moș Andreiu îl transportară fără simțiri în casă, ear' Alexandru cu greu se putu despărți de moarta, ca să ajute celui viu. Dar' nu mult îi putu ajuta.

Pe câteva minute îl mai aduseră odată în ori, dar' preste o oară, după-ce cei doi tineri își primiră binecuvîntarea bunului unchiu și tutore, rugîndu-i că se roage pentru Ioana, se mută într'o patrie mai bună — lîngă iubita sa fiică.

* * *

Dece ani trecură dela cele enarate. Moara de pe Lăpușnic e ruinată; numai nise grindii putrede mai arată urmele locașului Mărioarei frumoase.

Despre nenorocirea dela pesceră deja numai arare-ori se vorbește și atunci numai de cătră păstorii, care conduc acolo vre-un călător. De altădată încungiură locul, mai ales noaptea.

Se țice, ba unii chiar au vedut, că în nopțile senine și luminoase din valurile cascadei se desface o figură albă de femeie, care se înalță pînă la pesceră. Aici se pune pe earbă și cîntă încetîșor o melodie tristă, apoi eară se cufundă în talazurile năsețate ale apei ghețoase.

Ear' de ne abatem în cimitirul din Rîul-de-moară, mai în fiecare Duminecă ne întal-

nim cu un tîner ca de 35 ani, însoțit de o femeie tînră și frumoasă, care împreună încunună trei morminte. Crucile de peatră le-a acoperit rugii și edera încât de abia se vîd inscripțiunile, însă amabili cetitori ușori vor ghici, cine odihnesc acolo. Numai cînt în restimul acesta, vremea consumătoare a mai ridicat acolo pe al treilea mormînt, pe a cărui peatră cetim: „Alexandru Brîndușan, repausat în Neapole în etate de 30 ani. Să plîngem cu toții la țîrina unui june nefericit!”

Părechia jelitoare ne e cunoscută; Costică și soția sa, frumoasa Mărioara. Ei dearîndul se roagă la cele trei morminte, apoi earăși se duc la crucea cea din mijloc, dau la o parte vițele ederei și sărută cu pietate acest nume: Ioana, țina munților. O. L.

Impresiuni de călătorie.

Visitul poștei, care ne ducea pe noi, era om prea conscientîș, ținea frînele slăbănoage într'o mîna, arborise biciul lîngă el, ca astfel cu cealaltă să-și aprindă luleaua, pe cînd țîțitul cailor ne înșufia grijea întemeiată, că seara nu vom pute cina la „Novara”.

Îl admoniam să mîne mai iute, dar' el nu avea grabă, își ținea timpul prescriș. Nise țigări de soui mai bun îi îmbetă conștiința și îl puse în relații dușmănoase cu bieții lui cai. Drumul Sibiuului se scurta vedînd cu ochii,

Sciam noi, că bacșișul deschide ușa ministrului, decum inima vîsitiului.

Pădurile, prelîngă care treceam, făceau încercări să-și schimbe toaleta, culoarea verde predomină, pe cînd arborii, așezați în dosuri reci sau în locuri, unde copacii bătrîni le spriginia lumina și căldura soarelui, abia îmgurau.

Vedeam soartea Romînului oglindită în natură.

Vedeam în crengile cele mari, și late dar' gaurite de cari, vedeam în ele aristocrația îngîmtată, încungiurată de lăcustele omenirii, cum se trudește a ne detrage nouă lumina și căldura civilizațiunii.

Dar' copacul cu mēduva sănătoasă e din frageda lui tinerime datat a prospera și în împregiurări mai puțin avantagioase creșce, se desvoaltă, ba străbate chiar prin cerul verde al pădurii, și dacă pădurarul surprins vrea să-l taie și să-l trimită la — Vaț, din sēmēnta lui răsar mii de stejari înșetați de acel dor de desvoltare.

Colegii mei de călătorie mē conturbau în meditațiunile mele, povestind cînd de una, cînd de alta, dar' refrenul era totdeauna, că după căldura și pulbera cea mare, de care suferiam, căte pahare de bere va bē unul și altul de seară.

Așa e lumea alcătuită, unul visează, altul consumă.

Correspondentul constată mai departe: „il cunoaştem pe autorul întâmpinării, de aceea nici nu ne mirăm de ceea ce a scris, căci îl mai scim adăpostit sub scutul unei autorităţi enorme“.

Ne bucurăm, că sîntem cunoscuţi de dl corespondent, numai ne pare rău, că noi nu putem săi, de cine avem onoarea a fi cunoscuţi, ca să putem aprea corespondenţele din toate punctele de vedere şi astfel să putem deplin lumina publicul despre pondul ce trebuie să pună pe cuvintele domniei-sale. De aceea ar face foarte bine să spună preţiosul nume, cu atât mai virtuos, că n'are să se teamă de mine, deoarece ce nu sînt şi nu am fost adăpostit în toată viaţa mea sub scutul unei autorităţi mari şi cu atât mai puţin sub scutul unei autorităţi enorme, ci sînt un biet de om, care în toată ţeara ungurească n'am nici o legătură cu oameni mari şi puternici, ci cu multă trudă şi necaz „mi-am câştigat pâinea de toate zilele, care n'ar trebui să fie învidiată nici chiar de domnul corespondent“.

Acelaşi domn susţine, „că a fost de prisos, ca să mă fac apărătorul părintelui canonic Iosif Hossu, atunci când Reverenţa Sa n'a fost atacat de mine“.

Cuvintele acestea cu greu le vor crede cetitorii noştri din numărul 149. De aceea nici nu afu de lipsă a mă mai provoca la impresiunea ce le-a făcut-o acea notiţă, ci mă restring numai la aceea, ca să-l conving şi pe domnul corespondent, că el a atacat în adevăr pe numitul domn canonic.

Oare nu a susţinut dînsul, că în cercurile, de care se ţine, s'a produs o firească surprindere, când s'a cedit în foaia oficioasă denumirea domnului Hossu de canonic? Că aceasta surprindere nu a fost o surprindere plăcută, ci foarte neplăcută, apare din tot contextul notiţei, aşa încât orb trebuie să fie acela, care nu vede acest adevăr. Însă un om cu mintea sănătoasă şi cu inima nobilă numai atunci se surprinde neplăcut, când vede, că la o demnitate însemnată se înalţă o persoană nevrednică, ear' omul cel vrednic este trecut cu vederea. Prin urmare, când domnul corespondent susţine, că l'a surprins denumirea domnului Hossu, face totodată însinuarea, sau cu alte cuvinte, afirmă implicite, că domnul Hossu ar fi fost nevrednic de canonic.

Mai departe, când domnul corespondent în notiţa sa dăce despre domnul protopop Rusu, că s'ar fi rugat să nu fie pus în candidatură cu nici unul dintre cei trei domni Hossu, sciind înaintea, că nu are să reese cu ori-şi-care din acestia, — oare nu a voit să deo lumii să înţeleagă, că aceşti domni au un patron puternic, care îi va sprigini? Până-şi domnul corespondent mîna pe inimă şi apoi spună cu conştiinţa liniştită, că oare nu l'a fost intenţiunea să însinue, că dl Iosif Hossu a ajuns la canonicie numai prin patronaj şi prin urmare fără de merit? Că aceasta l'a fost intenţiunea, o probează şi cuvintele sale din numărul de ieri al „Tribunei“, unde dăce: „căci tot ceea ce s'a intenţionat prin notiţa de Duminecă a fost exprimarea în public a impregiurării, care l-au favorizat pe dl profesor Hossu a ajunge atât de repede la postul de canonic“. Paserea prin limba ei pere!

Ear' când domnul corespondent înalţă atât de sus pe dl protopop Rusu şi ni-l prezentă ca pe un mare aderent al partidului naţional, pe când faţă cu domnul Hossu nu are nici măcar bunăvoinţa de a-i scrie numele aşa precum 'şi-l-a scris dînsul totdeauna,

Pe mine mă trăgea gândul cătră Sibiu, că sciam sinodul adunat, din ai cărui membri erau mulţi conşcolari şi amici de ai mei. Vream, ca înainte de îndepărtarea mea în regiuni neromâne, să-mi petrec câteva timp cu ei, informându-mă despre starea noastră naţională din aceste izvoare autentice.

Prelungă petrecerea aceasta aşteptată mai aveam eu şi scopul de a mă orienta asupra condiţiunilor de primire în şcoala de cadeţi, cu care misiune am fost însărcinat din partea unui cunoscut.

Comisiunea aceasta am primit-o cu plăcere, fiind convins, că acum odată nouă Românilor numai pe cariera militară ne mai putem valida neopăciţi deostoinicia noastră.

Ajungînd în Sibiu, în seara aceea precum şi în acelea puţine zile, care le-am petrecut acolo, am convenit cu mulţi deputaţi sinodali, discutînd acelea puţine chestiuni, care prîntesesc guvern ni le-a lăsat în chivernisirea noastră. Parlamentul sinodal abia schiopăta cu puţina sarcină în spate, cum ar poştigi el de adese-ori, dacă înţeleapta stăpînire nu l'ar fi mărginit terenul de activitate, ba şi de puţina sarcină vrea să-l despoazeze. Cât e de bun şi de milos!

S'ar aştepta omul, ca rezolvarea puţinilor agende să fie pentru noi o jucărie, căci sîntem mulţi, 3 milioane, cum ne tot mîndrim şi facem paradă înaintea lumii. Ne cunoaştem

adecă pe române, oare nu a voit să se însinue, că a căcut un aderent al partidului naţional faţă cu un neaderent al celui partid?

Sau dacă domnul corespondent nu a dăce, că noul canonic ar fi nevrednic de postul ce-l ocupă, nici aceea, că dînsul a obţinut acest post prin patronaj şi că n'ar fi un aderent al partidului naţional, atunci ce înţelese are acea paralelă tendenţioasă între domnul protopop Rusu şi între domnul canonic Hossu, în care cel dintăiu ni se prezentă ca cel mai veteran şi erudit protopop, ca un aderent al partidului naţional, ca o victimă a unor proceduri neleale, pe când despre trecutul domnului Hossu şi despre aptitudinile lui spre a îmbrăca noua demnitate nu se face amintire nici măcar cu un singur cuvînt? N'a fost de lipsă, ca domnul corespondent să atace direct pe domnul Hossu, căci a sciut el foarte bine dicala: „contraria juxta se posita magis elucescunt“.

Dar' nici eu nu am afirmat, că dl corespondent ar fi atacat direct pe dl canonic Hossu, ci numai indirect, ceea ce se vede din expresiunile, de care m'am folosit în întâmpinare, dîcînd anume, că domnul corespondent voeşte să deo lumii să înţeleagă, că face însinuare etc.

Domnul corespondent dăce mai departe, „că sînt în arhidieceasa Blajului nu trei, ci treizeci de feţe bisericesci, care puteau fi puse în combinaţiune alături cu profesorul Hossu“.

De aceasta observaţiune nu era nici o lipsă, deoarece ce eu nu am susţinut nici odată, că în arhidieceasa Blajului nu ar fi mulţi preoţi tot aşa de vrednici ca domnul Hossu, numai atîta e tot necazul, că atunci, când se fac propuneri pentru denumire de canonic, se pot propune numai trei, nu treizeci de candidaţi, şi aşa cele treizeci de feţe bisericesci, prelîngă cea mai mare bunăvoinţă, nu au putut intra toate în numărul ternar.

Când se fac propuneri pentru posturile de canonic aşa numiţi „bobiani“, care sînt şapte, atunci se propune numai un singur individ spre întărire, ear' când se fac propuneri pentru denumire de canonic aşa numiţi „regesci“, care sînt numai trei, atunci se propun trei candidaţi spre alegerea şi denumirea unuia dintre ei, şi încă şi acestia trei, după praxa vigentă în arhidieceasa Blajului, au să fie preoţi vîduvi, căci numai atunci se candidază şi vre-un preot căsătorit, a cărui soţie trăeşte, când nu se află trei preoţi vîduvi, vrednici de a ocupa un post de canonic. Astfel stînd lucrul, eu întreb, că oare află-se în toată arhidieceasa preoţi vîduvi mai vrednici, decît cei propuşi cu ocaziunea denumirii d-lui Hossu? Ear' dacă nu se află, după-cum nici nu se află, atunci cum vine dl corespondent să atace autoritatea supremă bisericescă, care a candidat pe cei mai vrednici preoţi vîduvi ai arhidiecesei la postul vacant de canonic regesc, punînd totodată pe cel mai vrednic dintre cei mai vrednici la locul prim?

Judece deci onorabili cetitori, cât adevăr conţin următoarele cuvinte ale d-lui corespondent: „ne scim lipsiţi de orice patimă ori interes în cestiunea de faţă“!

Dl corespondent îmi atribuie mie, că voesc, „ca toate lucrurile, căte se săvîrşesc de cătră supremele autorităţi bisericesci, să le primim fără leac de comentarii“.

De bună seamă o voesc aceasta, însă numai atunci, când nu se poate dovedi cu nici un cuvînt, că autorităţile supreme nu ar fi purces corect la săvîrşirea unui act de interes public.

bine guvernul, cine sîntem, scie el, că nu s'a înrădăcinat în noi încă porneala numai pe o cale şi numai cătră o ţintă.

Imi vin în minte cuvintele unui bărbat de stat, care la plîngerile d-lui Babeş, că noi, prelîngă toată alipirea sinceră cătră Tron şi patrie, sîntem asupriţi în patria noastră, l'a răspuns: „Fă ca să se teamă de tine şi de loc vei fi considerat“. Firesce nu în înţelesul d-lui Bibicescu.

Conşcolarii mei de odinioară erau despărţiţi în două tabere, cea liberală şi cea conservativă. Nu în materie, ci la personalităţi, abstrăgînd dela unele păreri neesenţiale, se reduc vederile, care îi despărţiau.

Se miră omul, vîdîndu-l luptându-se cu atîta ură şi combătîndu-se cu atîta patimă, cum de ei, prelîngă o bunăvoinţă bilaterală nu fac o încercare inimoasă, de a aplană movila ce în ochii multor preocupăţi apare de un Cimbaroso.

Ar trebui fiecare din ei să-şi ţină înaintea ochilor, că lupta înverşunată ne consumă puterile, ne paralizează activitatea, ne împedecă desvoltarea mai mult ca de ce guvern şi că în fine biata naţiune are să poarte spesele.

Dar' ne facem şi de risul lumii.

Mare groază s'a băgat în oasele confrăţilor maghiari, când începuse „Tribuna“, la nascerea ei, a vorbi în limbajul ei seducător

Ear' că autorităţile noastre supreme bisericesci au purces corect în cazul de faţă, şi a fi dovedit de ajuns în întâmpinarea publicată în Nrul 150 al „Tribunei“, unde am arătat, — ceea ce nici dl corespondent nu mai cutează a nega, — că dl Iosif Hossu intru-nese toate calităţile recerute pentru un canonic regesc şi prelîngă aceea mai este şi o putere tineră, care va putea lua asupra sa unele din sarcinile, care până acum, din lipsa de puteri tinere în capitolul metropolitan, le-au purtat profesorii diferitelor institute de învăţămînt, care şi aşa au destul de lucru, dacă voesc să-şi împlinească misiunea lor precum se cuvine.

Mai accentuez aici în interesul adevărului, că deşi sînt unele persoane, care au fost distinse de cătră arhierul lor încă mai înainte decît actualul canonic, totuşi din acestea urmează în mod necesar, că acelea persoane ar fi trebuit să fie canonicii înaintea dlui Hossu, căci nu la toţi oamenii trebuie să meargă înaintea treptată prin toate oficiile şi distincţiunile, ceea ce se dovedeşte prin impregiurarea, că chiar în provincia metropolitană gr.-catolică de Alba-Iulia avem un demn arhieru, care a fost înălţat la episcopat, fără ca să fi trecut şi el ca ceilalţi arhierii prin treapta canonicatului. Prelîngă aceea persoanele acelea distinse, la care face corespondentul aluziune, nu sînt preoţi vîduvi, ci sau preoţi celibi, sau preoţi căsătoriţi, ale căror socii sînt încă în viaţă şi aşa nu au putut fi puşi în combinaţiune la posturile de canonic regesci, chiar dacă ar fi avut şi dînsii calificarea şi aptitudinile de a fi numiţi canonicii.

Că eu aş fi defăimat memoria fericitului în domnul canonic Leontin Leonteana, este o aserţiune cutezată din partea d-lui corespondent, care se vede, că nu are concept limpede despre defăimă. A afirma conform adevărului şi atunci, când este necesar, că cineva este mai demn decît altul, fără de a detrage nimic din reala lor demnitate, nu este defăimă, ci o simplă expunere a adevărului spre un scop nobil şi iertat.

Se supără în fine dl corespondent, că de o bună vreme l'am suprimat glasul ce şi l'a ridicat în coloanele „Tribunei“. Eu însă de aceasta supărare numai bucura mă pot, deoarece d-nul corespondent şi de astădată a dat dovezi de un glas, ale cărui accente vatămă urechile delicate şi nu produc nici un sentiment nobil în inimile celor ce îl ascultă. De aceea ar face bine să nu mai fie atât de hotărît, a mai paşi pe scenă cu un astfel de glas, sau dacă tot mai are acest curaj, să spună apriat, al cui glas avem să-l ascultăm!*)

Politica Rusiei în Orient.

Articolul final al „Telegraphului“ din Bucureşti, despre politica Rusiei în Orient, face bilanţul isbăndelor Rusiei în politica sa orientală. Eată şi acest articol:

„Nimic nu desvoaltă conştiinţa naţională mai mult, decît studiul istoriei naţionale. Întrînsa se oglindesc bunurile şi relele trecutului şi printrînsa ne ajutăm întru a îndruma viitorul spre ţeluri prielnice naţiunii.“

„Istoria patriei ar trebui să fie pentru fiecare cetăţean cartea de predilecţie. Unde istoria patriei şi biblia (?) au devenit cărţile „de cetire ale familiei, acolo patriotismul e aşezat pe baze solide...“

*) Prin aceste noi privim de terminată polemia în afacerea din cestiune. Red. „Tribunei“.

în numele celor 3 milioane de Români. Maghiarii se temeau, ear' toată răsuflarea românească se înveselia, vîdînd, că visurile încep din ce în ce a lua o formă pipăitoare. Acum vin unii şi combat „Tribuna“, ear' Maghiarii se înveselesc.

Guvernul vede, că foaia nu mai e împinsă de cele trei milioane, cu care se mîndria, ci de un grup, tîria „vocii ei scade. Dar“ cotesala guvernului nu e întemeiată, căci, după-cum am vîdît, nu se află Român resonabil, care să nu fie de acord cu ţinuta ei politică. De personalităţi se împedecă opoziţia.

Pentru ce? Pentru-că oamenii încărungiţi în ale politicii nu se lasă cotiţi înlături. Dar' dacă în toată ţina propovăduim noi ţerănimii, ca, conform progresului, să înlocuiesc uneltele învechite prin altele noue şi spornice pentru economie, de ce să nu dîcem şi noi anteluptătorilor noştri: „V'aţi jertfit viaţa naţiunii, nu aţi aflat altă recunoştiinţă pe pămînt, decît stima şi iubirea noastră; armele, cu care aţi luptat, au corăpsuns timpul de atunce, acuma ne trebuie arme cu repetiţie la Mannlicher, dacă nu le puteţi purta, daţi-vă în rezervă, că vom înainta noi tinerii, să începem lupta sub auspicii mai favorabile“.

Ţerănimia se acomodează numai cu inecetul, să nu aşteptăm nici dela sfetnicii de odinioară o acomodare mai grabnică. La timpul seu nu vom face nici noi altfel.

Acestea cuvinte le-a dăce onoratul domn Dumitru Sturdza şi cu ele încheiam seria prea lungă de articole, în care, într'un cadru restrîns al unor scrieri de diar, am căutat să răzimăm politica Rusiei faţă cu România.

Sîntem de părerea omului nostru de stat, onor. dn D. Sturdza; în adevăr istoria patriei trebuie să fie cartea de cetire a familiei, căci în ea se oglindeşte trecutul şi printrînsa se ajută îndrumarea viitorului spre ţelurile prielnice naţiunii.

Şi biblia e o carte bună, dar' să nu perdem nici odată din vedere, că precum Venetianii în secolul XVII. avură de devisă cuvintele: „siano Venetiani e poi cristiani“, tot aşa noi Români, contrar tendenţelor episcopului Melchisede şi asociaţiunii ortodoxe dela Iaşi, trebuie să inseriem pe drapelul nostru naţional, când e vorba de Rusia pravoslavnică, devisa analogă: sîntem Români înainte de toate şi apoi creştini.

Să nu ne lăsăm a fi amăgiţi de evlavie ipocrită a Rusiei, să nu ne încredem în simpativile sale pentru lumea pravoslavnică, ci, povăţuiţi de istoria patriei, să băgăm bine de seamă, căci în curgerea secolilor am vîdît, că pravoslavnică Rusie nici odată n'a făcut politică sentimentală, nici odată n'a luptat pentru popoarele creştine; ci toate războaiele ce a făcut, toate sacrificiile, care le-a adus, tot sîngele ce a vîrsat, a jertfit pentru interesul seu propriu, pentru cuceriri, pentru subjugare şi eutopire.

Să facem bilanţul isbăndelor Rusiei în politica sa în Orient şi să ilustrăm printr'un şir de cifre elocente deducţiunea, care reese din analiza evenimentelor istorice, prin care am trecut în cele 22 articole ce am tipărit în diarul „Telegraphul“.

Să facem bilanţul dela 1682, adecă dela domnia împăratului Petru-cel-mare:

La urcarea acestui împărat pe tronul Moscviei întinderea Rusiei a fost în Europa de 59,345 mile pătrate şi în Asia de 185.781 mile pătrate.

După tractatul dela Adrianopol din 1813 şi tractatul de pace dela Constantinopol, Rusia cuprîndea deja 82,687 mile pătrate.

Sub Petru al II-lea, în anul 1729, ea 'şi-a întins hotarele peste 82.784 mile pătrate.

Sub împărăteasa Ana, după tractatul dela Niş, Rusia era deja în întinderea sa de 83.591 mile pătrate.

Sub împărăteasa Ecaterina II., după mai multe războaie şi împărţirea nenorocitei Poloniei, Rusia cuprîndea la anul 1774 după tractatul dela Kuciuk-Kainardji, Azov, Cherei şi tot pămîntul între Dnipru şi Bug; după tractatul dela Iaşi în anul 1791 tot pămîntul ce se cuprîndea între Bug şi Nistru. În anul 1793 Rusia număra deja o întindere în Europa de 95.173 mile geografice pătrate.

Sub Pavel, după răpirea Georgiei şi altor pămînturi, Rusia era de 96.094 mile pătrate.

Sub Alexandru I-ii, după tractatul dela Bucureşti din 1812 şi tractatul dela Viena din 1815, Rusia cuprîndea o întindere în Europa de 104.926 mile pătrate.

Sub Nicolae I-ii, după tractatul dela Adrianopol (1829) şi cucerirea Caucasului, Rusia era de 106.663 mile pătrate.

Sub Alexandru al II-lea, după tractatul dela Paris (1856), ea perdă o parte din Basarabia şi gurile Dunării, apoi cucerii Dagheston, Taghent şi răpi la 1878 din nou Basarabia, cucerind Batumul şi Carsul. Aşa, că îşi mări teritorul până la o suprafaţă de 106.957 mile pătrate.

Aşa e sufletul omului, il doare când alţii îl silesc să recunoască, că toată lupta, care în viaţă au purtat-o pentru o idee ori o metodă, a fost de nu zadarnică, totuşi fără mult spor.

Conservatism şi într'o parte şi în alta. Destul de odată!

Viaţa socială din Sibiu, care ce e drept numai per tangentem şi din spuse o cunosc, m'a încântat şi despăgubit pentru deşertăciunile politice.

Dacă ar fi şi aicea iertat ca în astronomia constructivă, unde din puţinele elemente date se construiesc traiectoria planetelor, apoi după puţina mea experienţă e părerea preste tot întemeiată, că avem să fim mîndri şi să nutrim speranţa, că sentimentul român, cultura superioară, eleganţa seducătoare ce caracterizează damele siabiene va lua şorbul cuceritor în centrele românesci, combătînd, unde se află, furiurirea străină şi reformînd cu inecetul întreaga societate română.

Toate acestea avem în ultima deslegare ale multului modelelor noastre, concetătenilor saşi, de care Hellwald în limbajul seu lapidar cu drept dăce: „Der Deutsche ist der Humus der Civilisation“.

În acelaşi timp întinderea Rusiei în Asia se urcă la 272.679 mile pătrate, sau 5,174.819 kilometri pătraţi în Europa şi 13,193.590 kilometri pătraţi în Asia.

Acestea cifre ne arată într'un mod căte se poate lîmpe, că dela Petru-cel-mare şi până în zilele de aji Rusia urmăreşte una şi aceeaşi politică de cucurire şi că aceste tendenţe cucuritoare sînt şi rămân stimului puternic, care conduce politica în Orient.

Aceia, care vîd în Rusia pravoslavnică o salvatoare, o mîntuitoare desinteresată a apăsătorilor, a subjugătorilor şi nedreptăţilor greşec amarnic şi nu sînt decît nişte copii neînţelepţi, care în politică nu se pricep de loc şi care prin urmare trăesc într'un întunec ce cuprinde inteligenţa lor din cauză, că aceasta inteligenţă, fiind la nivel cu ignoranţa lor, îi face a nu înţelege nimic din mersul adevărat al evenimentelor; studiul serios al acestor evenimente singur e putincios a le desvîlul adevărul şi a le lumina mintea.

Să studieze dar', să cetească istoria ţerii şi sîntem siguri, că se vor convinge, că cel mai mare şi cel mai primejdios inamic al neamului român este pravoslavnică Rusia.

Înaintea de Rusia n'avem inamici, care să ne ameninţe cu peirea.

Înaintea de Rusia — Ungarii, Germanii, Austriacii etc., pot să fie despreţuiţi de noi, căci pe acestia din urmă îi vom învinge chiar prin firea lucrurilor.

CRONICĂ.

Dela curte. Împărăteasa va călători la sfîrşitul lui Iulie cu Archiduceasa Maria Valeria din Gastein la băile bavareze din Kreuth, unde va rămîne vre-o trei săptămîni. Dîna onomastică a împăratului se va sărbătorii în Ischl, unde împărăteasa va sta până în 10 Septembrie. Împăratul se refintoare din Ischl în 19 sau 20 August şi pleacă la tabăra dela Bruck. În 2 Septembrie împăratul, însoţit de Prinţul moştenitor, de Archiducei Albrecht, Wilhelm şi Rainer pleacă la Praga pentru manevre.

Venătoare la Gurghiu. În cercurile interesate se vorbeşte deja despre venătorearea ce are să o arangeze în toamnă moştenitorul Tronului la Gurghiu. Cea mai frumoasă parte a moşiei erariale din Gurghiu este aceea, care o ţine în arîndă Prinţul. După rapoartele de acolo, pădurile nu duc lipsă de sălbătice, ear' după spusele păzitorilor se ivesc adese ori din deşşuri lupi şi porci sălbatici. Venătorearea se va porni probabil pela sfîrşitul lui Septembrie sau pela începutul lui Octomvrie, când urşii coboară spre câmpurile cu cucuruz.

Ministrul reg. ung. de lucrări publice a dat ordin, ca dela 1 August a. v. în locurile unde sînt oficii poştale şi telegrafice, să se inmaneze fără nici o taxă orice telegrame, trimiteri poştale, epistole, cărţi de corespondenţă, mostre de mărfuri şi diare.

Dela staţiunea căii ferate „Sebeşul-mic“, comitatul Clujului, de acum se vor pute trimite atîte telegrame oficioase, cât şi private în urma unei concesiuni ministeriale.

Un lucru cuninte. Societatea căii ferate Murş-Ludoş-Bistriţa a pătîto cu ministrul nostru de comunicaţiune! Numita societate, după-cum spune ministrul, a edificat mai multe clădiri fără licenţă legală, apoi a făcut modificări în planul liniei căii ferate, fără să ceară concesiune; pentru aceea societăţi l'a judecat ca pedepă plătirea unei sume de 1000 fl. Dar' banii acestia unde să ajungă? Ministrul Baross a hotărît, ca ei să intre în fondul „kultur-egylet“-ului. Cuminte lucru! Dar' ce are de a face „kultur-egylet“-ul cu banii societăţii unei căi ferate?

Acuaduct în Cluj. Reprezentanţa comunală a Clujului a primit statutul proiectat pentru construirea unui acuaduct în oraş; acest statut s'a trimis pentru aprobare ministrului de interne.

Boală epidemică a erupt între porci, în mai multe părţi ale ţerii; în măsură mai mare s'a ivit în unele sate din comitatul Făgăraşului, unde până acuma au murit deja vre-o 30 de porci. În comitatul Târnăveni mari de asemenea mor rimătorii; zilele trecute s'a constatat într'o comună 45 de porci bolnavi, dintre care au murit vre-o 25.

Înmormîntarea generalului Lecca, fostul president al camerei, după-cum anunţă diarele din România, are loc astăzi Vineri la 10 oare. Un număr de liberali, împreună cu dl I. C. Brătianu, pleacă la Bacău pentru a asista la înmormîntarea regretatului general Lecca. Regele va fi reprezentat prin unul din adjutanţi.

Greva lucrătorilor tipografi din Bucureşti continuă. Patronii şi lucrătorii până acum nu se pot înţelege.

Guvernul elveţian, la recercarea Franckiei, a oprit contelui de Paris petrecerea sa în Vevey.

Regina Natalia a sosit cu trenul orientat în Paris. La gară nu l'a făcut nici o primire. Numai şeful de staţiune a petrecut pe regina până la trăsura.

O academie panslavistă de sciinţe. Cu ocaziunea iubilului de 900 de ani al încreşcării Ruşilor se va pune peatra fundamentală unei academii panslavistice în Kiew,

care va fi susținută de comitetele slave de binefacere. Academia va avea de scop să cultive conștiința panslavistică și unitatea comună slavă.

Urmarea duelului Boulanger-Floquet. În starea lui Boulanger se arată o îndreptare spre bine. Presa, care în zilele prime a păstrat tăcere, începe a arăta urmările politice ale duelului.

Bandiții dela Belova. Despre incidentul dela Belova s-a scris din Sofia în ziarul „Universul“: În noaptea de Sâmbătă spre Duminecă, (25 spre 26 Iunie), pe la 10 oare seara vre-o 50 de bandiți, înarmați cu puști Martini și cu itagane, au trecut granița, venind din Macedonia în dreptul Belovei, districtul T. Bazargic, au străbătut codrul dos ce acopere acel punct, au năvălit în satul Belova și au răpit cu forța pe d-nii: Binder, reprezentantul companiei Hirsch, pe Laendler, reprezentantul societății de construcțiuni Vitali, Luca Mitocglu, negustor bulgar din Sofia, care se ocupă la Belova cu comerțul de lemne.

Bandiții dela Belova. Despre incidentul dela Belova s-a scris din Sofia în ziarul „Universul“: În noaptea de Sâmbătă spre Duminecă, (25 spre 26 Iunie), pe la 10 oare seara vre-o 50 de bandiți, înarmați cu puști Martini și cu itagane, au trecut granița, venind din Macedonia în dreptul Belovei, districtul T. Bazargic, au străbătut codrul dos ce acopere acel punct, au năvălit în satul Belova și au răpit cu forța pe d-nii: Binder, reprezentantul companiei Hirsch, pe Laendler, reprezentantul societății de construcțiuni Vitali, Luca Mitocglu, negustor bulgar din Sofia, care se ocupă la Belova cu comerțul de lemne. Au răpit de asemenea și pe omul de afaceri al d-lui Sh. Consolof, negustor bulgar din T. Bazargic, precum și pe trei servitori, aflați în serviciul d-lor Binder, Laendler și Mitocglu. Mai înainte de a opera aceasta răpire îndrăznească, capul bandeii își luase măsurile de precauțiune, aranjându-și oamenii precum urmează: Pe 10 din ei îi pusese de pază pe drumul Bazargicului, pe 10 alții pe drumul Sofiei, iar 20 erau împărțiți în două cete și sloboziau focuri de puști asupra caselor, mai cu seamă asupra aceluia unde era lumină, spre a înspăimânta pe oameni și a-i ține prin case. În timpul acesta ceilalți 10 bandiți intrau în sat, puneau mâna pe persoanele ce erau numite mai sus, le legau țepșen și porneau cu ele prin nemărginita pădure a Belovei. Gardienii stației, între care și un Turc, au dat, ce e drept, dovadă de un mare curaj și devotațiune, însă n-au putut să facă nimic contra numărului, astfel, că bandiții au putut să plece în liniște, după ce au prădat mai întâi toate prăvăliile din sat, luându-și proviziuni de mâncare și beuturi în mare cantitate. Guvernul de aici, primind momentan informație telegrafică despre cele petrecute, a trimis chiar în noaptea aceea cu tren special două companii de soldați la Belova, ordonând totdeodată autorităților din Bazargic, Ichiman, Pesteré și Samokoff să îndrepteze spre Belova toți gendarmii, de care dispun, spre a se forma un cerc de baionete în giurul pădurii și vestiiilor munți. Guvernul a telegrafat tot în noaptea aceea și la Constantinopol, rugând pe vizir să ordone autorităților dela hotarul respectiv al Macedoniei să oprească calea bandiților, la casă dar să încerca să fugă preste granița îndrăgănit. Prelungă dispozițiunile acestea apoi dl Sukanoff, secretarul general al ministerului de interne, plecă el însuși la Belova, ca să organizeze goana tâlharilor. A doua zi tâlharii au dat drumul celor trei servitori, care sosiră în sat foarte spăriați și aducând fiecare o scrisoare din partea stăpânilor lor. Stăpânii se rugau de autorități să nu care-cumva se atace pe hoți, căci le e frică să nu fie și dinșii omorâți, precum au fost amenințați, ci să-i lase în pace până îi vor elibera. În același timp dinși se adresau familiilor lor, cerând să le trimită grabnic într'un loc anumit sumele de bani ce le pretind tâlharii. Dl Binder este răpit acum pentru a treia-ora. Acum trei ani dînsul a atras într'o cursă pe capul bandeii, care îl ridicase de acasă într'o noapte, și l-a dat pe mâna gendarmilor. Banditul a fost atunci pedepsit după-cum merita. Este temeră însă, ca tâlharii să nu-și răsbune acum asupra lui, implantându-i un cuțit în pept, tocmai după ce vor primi sumele de răscumpărare. Căc despre ceilalți prinsonieri, ei sînt foarte bine tratați. Autoritățile sînt aproape sigure, că bandiții au efectuat răpirea în înteleger cu stănenii din Belova. De aceea sînt hotărâte, ca după eliberarea prinsonierilor să-i tragă la răspundere, aruncându-le în spate sumele ce se vor da la tâlhari. Balanof.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Maialul arangiat în praterul din Abrud la 25 Iunie st. n., în favorul „Reuniunii femeilor române“ pentru școala de fete, a reușit preste așteptare. Au contribuit următorii d-ni și d-ne:

Iosif Ciura, preot 2 fl., Dr. Aurel Chiș-bach 1 fl., Martin Telegdi 1 fl., Ioan Naicu 1 fl., Macaveiu Aviron 1 fl., Ioan David Drăgan 1 fl., Vasile David 1 fl., Pavel 1 fl., Nicolae David 1 fl., George 1 fl., Ioan G. Macaveiu jun. 1 fl., Simeon Ciura 1 fl., George Sturđa, preot 1 fl., Ioan Ciura 1 fl., Ioan Laszlo, v. protopop 1 fl., Wilhelm Czech 2 fl., Ioan Gall, protop. 4 fl., Terentiu Jurchescu 2 fl., George Balomiri 1 fl. 50 cr., Ioan Balomiri 50 cr., Iuliu Mat 1 fl., Iacob Tertescu 1 fl., George Dancu 2 fl., Absolon Faur 2 fl., Teodor Văta 1 fl., Simeon Popescu 1 fl., Iosif Cobori 50 cr., Nicolae Almasan 50 cr., Petru Devian 50 cr., Ioan Almasan 50 cr., Alexandru Lonișta 50 cr., Grigorie Suciu 2 fl., Carol Tobiș 1 fl., Simeon Greuc 1 fl., Simeon Cistean 1 fl., Eduard Eble 50 cr., Iosif László 50 cr., Nicolae Sumuț 1 fl., Iosif Zsuzs 1 fl., Victor Bariț 1 fl., Nicolae Jurca 1 fl., Simeon Dandea 1 fl., Avisalon Ilea 50 cr., Iosif Druncu 1 fl., Romul Coloja 1 fl., Alexandru Găncu 1 fl., Lazar Boldac 50 cr., Höflinger, căpitan c. r. 1 fl., Ludovic Raczkóvi 1 fl., Nicolae Lobont 2 fl., Teofil Faur 1 fl., Lazar Boteș 1 fl., Aladar Kovacs 50 cr., Iosif Keller 2 fl., Alexandru Filip 5 fl., Laurentiu Pop 1 fl., Stefan Rosca 1 fl., Nicolae Devian 1 fl., Zosim Chirtop 1 fl., Petru Achim 2 fl., Alexandru Macaveiu 1 fl., George Dancu 50 cr., George Zlagnean 50 cr., Pavel Stoica 1 fl., Dionisie Martius 50 cr., Iosif Fehér 50 fl., Lazar Tomuța 1 fl., George Ivacu 2 fl., Ioan Dindes 1 fl., Iosif Draia 2 fl., Simeon Dragomir 50 cr., Mihail Morssen 50 cr., Azarie Moldovan 1 fl., Aron Malca 1 fl., Petru Ritter 1 fl., Lanes Jurchesch 1 fl., Ioan Mladin 1 fl., Hackman, aspirant r. 50 cr., Krausz, aspirant r. 50 cr., Nicolae Mestecan 1 fl., Vasile David 50 cr., Simeon Corcoș 50 cr., Ioan Lup 1 fl., Dionisie Adamovici, preot 2 fl., Alexandru Dancu 2 fl., Iosif Bornemisa 1 fl., Sevastian Simina 1 fl., Alexandru Deonca 50 cr., Dr. Simeon Caian 2 fl., Aurel Deonca 50 cr., Mihail Cirlea 3 fl., Simeon Sturđa 1 fl., Francisc László 50 cr., Elena Crișan 50 cr., Ioan Dancu 1 fl., Alexandru Tuhuț 5 fl., Ioan Tărnăvean 1 fl., Avram Leach 1 fl., Iosif Circa 1 fl., Nicolae Felea 1 fl., George Becsa 1 fl., Ana Pop 1 fl., Petru Manea 1 fl., Petru Fișean 2 fl., Ioan Fier 1 fl., Nicolae Oprisa 1 fl., Marza Ôtvön jun. 50 cr., Alexandru Marc 50 cr., George Anca 50 cr., Gerasim Tomuța 1 fl., Stefan Dragan 1 fl., Iosif Sumuț 2 fl., Ioan Ciura 50 cr., Nicolae Dragan 1 fl., Ilie Oltean 1 fl., Sevastian Martius 1 fl., Francisc László 1 fl., Emeric Hevesi 1 fl., Nicolae Crișan 1 fl., Ioan Toma 1 fl., Ioan Corcheș 1 fl., Alexandru Nagy 50 cr., Alexandru Tomus 1 fl., George Todea 50 cr., Aron Cioran 1 fl., Ioan Botar 50 cr., Nicolae Drumar 1 fl., George Roman 1 fl., Ioan Dan 1 fl., Alexandru Popp 1 fl., George Șiuț 1 fl., Simeon Tuhuț 1 fl., Sofia Șorțan 1 fl., Sofia Komaromi 60 cr., Artemiu Martiuș 2 fl., Ioan Balta 1 fl., Nicolae Balta 50 cr., Iosif Moldovan 1 fl., L. Eter 1 fl., N. Martius 1 fl., I. Jsurj 1 fl., L. Truța 50 cr., N. Szilágyi 1 fl., Iosif Creț 1 fl., Ioan Cennusa 1 fl., Sofia Teleki 1 fl., Alexandru Koza 1 fl., Petru Mladin 1 fl., Pentru Deonca 1 fl., Mendl ober. l. r. 50 cr., Todor Felea 1 fl., Ioan Pruner 50 cr., Romul Furduiu 2 fl., Ioan Deonca 1 fl., Ioan Chisa 1 fl., Aron Jurs 50 cr., Alexandru Balta 1 fl., Alexandru Mera 50 cr., Ioan Leach 50 cr., Alexandru Tobias 2 fl., Dionisiu Balos 1 fl. 50 cr., Ema Schankebank 50 cr. (Fmea va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 19 Iulie n. Dispensarea fostului ministru de război Kuhn a produs mare senzație, deoarece-ce aceea nu a urmat la cererea proprie.

Viena, 19 Iulie n. Regina Natalia pregătește o publicațiune de scrisori originale drept răspuns la memorialul regelui Milan.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Cașovia, 20 Iulie n. Împăratul Germaniei a adresat la regimentul de aici, drept răspuns la întimpinerea colonelului regimentului din incidentul numirii împăratului de șef, un autograf plin de cuvinte măgulitoare, prin care spune, că e mândru de onoarea ce i-s-a făcut. Autograful a fost comunicat și soldaților din regiment.

Petersburg, 20 Iulie n. Împăratul Germaniei a fost întimpinat cu salve de tunuri de pe corăbiile rusești. Pe forturile dela Kronstadt a fost salutat cu urale. Afară de flota de războiu au fost postate sute de corăbii private cu privitori. Jacht-ul Alexandru a luat pe împăratul la 4 oare după amiază. Împăratul german și suita sa au mers apoi spre portul de războiu dela Petershof, unde a fost întimpinerea împărețesei. Ambii împărați au mers cu o trăsură, formând miliția spalier de amănouă părțile. La 7 1/2 oare a fost dineul familiar.

Din public.*)

Încunoștințare. D-lor membri ai „Societății de lectură din Orăștie“ li-se aduce la cunoștință, că adunarea generală din acest se va ține la 18 August st. n., la 3 oare după amiază, în localul casei rom., la care cu toată onoarea sînt invitați.

Orăștie, în 14 Iulie 1888.

Samuil Pop, Mihail, președinte.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Bibliografie.

„Amical Familiei“. Apare de două ori pe lună în Gherla. Nrul 14 din 15 Iulie conține: Un Don Juan (novelă), de Iosif Popescu. — Nu gîndesci? (poesie), de Emilia Lungu-Puhallo. — Numai o floare (poesie), de G. Simu. — Județul (roman istoric), de Th. Alexi. — Elba! Napoleon! (fine), de M. P. — Pălăria ciasonicarului (comedie în un act), localisată de Dorian. — Diverse.

Nrul 15 (1 August) conține: Un Don Juan. — Județul. — Pălăria ciasonicarului. — Ochi de femeie (poesie), de G. Simu. — Mi-e dor (poesie), de Traian H. Pop. — Fortuna (poesie), de C. Morariu. — D-lui Dr. Emil F. Negruițu, în ziua cununiei sale, (poesie), de G. Simu. — Diverse.

Extrase din foi bisericesci și școlare.

Posturi vacante: La școalele medii române gr-or. din Brașov sînt de ocupat următoarele posturi:

1. Un post de profesor la gimnasiu de limba și literatura maghiară ca studiu principal, ear' ca studii auxiliare româna și latina.

2. Un post de profesor la școalele comerciale și reale de limba și literatura franceză ca studiu principal, ear' ca studii auxiliare limba română.

Concurenții au să dovedească prin documente: a) că sînt de naționalitate Români și de religie gr-or.; b) că au purtare bună atât în privința moralității, cât și a tinetei lor cetățenești; c) că sînt sănătoși de constituție și d) că concurenții la postul de sub 1 au calificațiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883, Art. de lege XXX, și ii 29, 30, 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericesci conf. gr-or. din Archidieceșă, ear' de sub 2 să fie absolvenți de gimnasiu și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză. — Emoluentele împreunate cu acestea posturi sînt: Până la obținerea decretului de profesor definitiv salariu de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl., ear' de aci înainte 900 fl. și cincuenale de câte 50 fl., apoi relut de quartir 130 fl. cu înaintare la 170 fl. — Pentru fiecare din acestea posturi a se adresa până în 27 August st. n. a. c. la eșoria școalelor centrale române gr-or. în Brașov.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 14 August st. n. a. c. imobilele „asociațiunii măsărilor n. Brașov“ de către trib. reg. de acolo.

— 27 Iulie st. n. a. c. mobilele lui Henric Freiman de către executorul jud. dela jud. reg. din Rimaszombat.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Maria Benne născ. Malțița din Fancica la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rēmasul după Alexandru Diós din Mitșche la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rēmasul după Stefan Durko la trib. reg. din Bichiș-Giula;

— la rēmasul după Andreiu Vajda la trib. reg. din Zēlau;

— la rēmasul după Vasilica Șanta la trib. reg. din Zēlau;

— la rēmasul după Onuț Paro din Racołța la trib. reg. din Zēlau;

— la rēmasul după vēduva lui George Gir-dan din Șomali la trib. reg. din Zēlau;

Concurs în provincia:

— Contra Vincențiu Wieder în Szeghalom. Conc. cms. Eugen Pallay; mas. cr. Ioan Sărréti. T. de ins. 14 Septembrie st. n.; pr. de licid. 12 Octombrie st. n. a. c. la trib. reg. în Bichiș-Giula.

Posturi vacante:

— Un post de executor de dare la perceptoriatul reg. din Vespriș cu salariu de 500 fl. și 100 fl. bani de quartir. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. clasa a II-a la perceptoriatul reg. de dare din Seghedin cu salariu de 250 fl., 40 fl. bani de quartir și 30 fl. pentru vestiminte. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 20 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului, Observații.

Din țeară, 18 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcție și tărie).

Sosiți în Sibiu.

La 19 Iulie n. Hotel „Neurivier“. Gross, comerciant din Budapesta. T. Wallfisch, comerciant din Viena. Alexie Mohay, deputat din Alba-Iulia. Fleischer, privatier.

Economic.

Desfacerea în străinătate a vitelor din România. Cu toate-că de vre-o două decenii străturile au împuținat în proporțiuni mari locurile de pășunat și de fēnațe, noi avem un mare excedent de vite cornute și porcine, pe care datorim a-l exporta. Căci cu drept cuvēnt s'a đis despre prisosul producțiunii unei țeri, ceoa-ce strategiei țiceau despre o armată de Dorian. — Diverse.

Din cauza nerespectării de către Austro-Ungaria a tractatului de comerț ce noi îl încheiașem prețul vitelor noastre scăduse preste seamă, așa că producătorii cercau perderi mari, deoarece-ce consumul interior era mărginit de tot.

Atunci mai mulți bărbați foarte activi din țeară începură a exporta boi grași în Italia meridională. Sē mai spun, că în scurt timp comerțul de export al boilor grași luă o desvoltare mare?

Și este aia era ceva natural.

Este sciut, că în părțile muntoase ale Italiei se prășesc, se cresc și se îngrășe cele mai multe vite. Înșē prea puțini boi grași se coborau în părțile meridionale, căci mai toți erau duși în Franția, unde chiar și pentru lucrările agricole se întrebunțează numai cai și prin urmare este mare lipsă, facă cu populațiunea cea deasă, de carne de vită. Apoi populațiunea Franceii fiind relativ mai avută, decăt aceea din părțile Italiei meridionale, plătesce carnea de vită mult mai bine. Deșertul resimțit de populațiunea părților meridionale ale Italiei se uplea cu vitele exportate dela noi, așa că și noi Români și Italienii eram căștigați.

Ce se întēmplă înșē?

Guvernul Italiei începe a arēta dinții guvernului Franceii. De spărare acesta ridică drepturile de intrare ale boilor grași veniți din Italia; și cu aceasta vitele, de care este vorba, sînt silite a reapuca calea spre părțile sudice ale peninsulei, de unde, ca să fie vëndute cu preț, sînt alungate ale noastre tot prin ridicarea drepturilor de intrare, stavilă mare, ce cu toate acestea se înființează printr'un simplu decret.

Ce e drept, acest războiu de tarife cauzează suferințe și Românilor și Italienilor și Francezilor, căci noi stăm cu vitele nevëndute, locuitorii din părțile meridionale ale Italiei plătesc carnea de vacă mai scump, ear' accia ai Franceii și mai scump.

E afacerea guvernului italian și a celui francez să caute leacurile, prin care să se pună capăt suferințelor p. populațiunilor ce nu căștigă de ajuns spre a-și procura carne de vită, precum incumbă numai guvernului nostru sarcina de a găsi cu o oară mai înainte guri de desfacere pentru excedentul vitelor noastre.

Franția este de preferat tuturor statelor Europei continentale, pentru-că posedând o populațiune deasă și avută ce are absolută necesitate de carne proaspătă de vită, constituie cel mai vast deșeuș pentru vitele noastre cornute. Apoi este mai mult timp, de când sub raportul comercial, trăim într'un regim de precariatate cu dînsa din lipsa încheierii unei convențiuni comerciale.

Sē i-se oferească cele mai mari facilități pentru multiplele și variatele ei produse industriale, cerēdu-și-se în schimb drepturi sciđite pentru vitele noastre cornute, care ar fi transportate acolo tot pe apă, ca în Italia. În aceste condițiuni o convențiune s'ar putē încheia fără întărđiere.

În fine guvernul francez este de sperat, că nu va cādē în pēcatele comise de cel austro-ungar: ca să închidă frontierele de vitele noastre. Căci Franția nu are, ca imperul dualist seu, cea mai mare porțiune a teritoriului vecin consacrată culturii extensive și creșterii vitelor cornute, ai cărei producători să o îndemne să proteagă producțiunea lor.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 18 Iulie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grân fl. 6.— 6.05. Sēcără fl. 4.50-4.60. Orz fl. 4.80-5.—. Ovēs mercantil fl. 4.40-4.50. Ovēs vēnturat fl. —.—. Meiu fl. 5.70-5.75. Spirit, comu per 10,000 litre fl. 30.50-31.—. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 32.50-33.—.

Țergul de rîmăteri în Steinbruch. În 18 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 48.— cr. pînă 49.— cr. unguresci grei, tineri 50. 1/2 cr. pînă 51.— cr., de mijloc 49. 1/2 cr. pînă 50.— cr., ușori 48.— cr. pînă 49.— cr., marfă țărănească, grea 48. 1/2 cr. pînă 49. 1/2 cr., de mijloc 48. 1/2 cr. pînă 49. 1/2 cr., ușoară 47.— cr. pînă 48.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. pînă —.— cr., transito de mijloc —.— cr. pînă —.— cr., transito ușori —.— cr. pînă —.— cr., transito sērbesci grei 48.— cr. pînă 49.— cr., transito de mijloc 48.— cr. pînă 49.— cr., transito ușori 46. 1/2 cr. pînă 47. 1/2 cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. pînă —.— cr. per 4 1/2 compēnți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Iulie 1888.

Table with 5 columns: Săminte, Cămințina per Hect., Prețul per 100 chilogr., Cămințina per Hect., Prețul per 100 chilogr. (dela și pînă).

Table with 5 columns: Săminte, Sotul, Cămințina per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. (dela și pînă).

Table with 5 columns: Săminte, Sotul, Cămințina per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. (dela și pînă).

Table with 5 columns: Săminte, Sotul, Cămințina per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. (dela și pînă).

Table with 5 columns: Sem. de trif., Lucernă ungurescă, Olen de rap., Olen de in., Uns. de porc., Sălămînă, Sîn, Prune, Licitar, Nucii, Goșoși, Miere, Ceară, Spirit, Drojdițe de spirit.

Cursul pieței din Sibiu.

din 20 Iulie st. n. 1888. Hărție monetă română 8.62 vënd. 8.68 Lire turcesci 11.20 " 11.25 Imperiali 10.20 " 10.25 Ruble rusești 1.14 " 1.18

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Rentă de aur ung., Impmuntul câștilor ferate ung., Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare (bănățene-timșene), Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare (transilvane), Bonuri rurale ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dițina ung. de vin, Impmunt cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărție austriacă, Renta de hărție austriacă, Renta de hărție austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare, Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii, Argintul, Galbeni împărețesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impmuntul câștilor ferate ung., Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare, Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare (bănățene-timșene), Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare (transilvane), Bonuri rurale ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dițina ung. de vin, Impmunt cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărție austriacă, Renta de hărție austriacă, Renta de hărție austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Acțiunile băncii austro-ungare, Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii, Argintul, Galbeni împărețesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Bucuresci.

Table with 2 columns: Casa, Ultim, Renta rom. per 1875 5 1/2 %, Renta română amort. 5 1/2 %, (Schuldverschreib.), Oblig. de Stat. C. F. R. 6 1/2 %, Renta rom. (Rur. conv.) 6 1/2 %, Impmuntul Municipal 5 1/2 %, Scrișuri func. rurale 7 1/2 %, Scrișuri func. rurale 5 1/2 %, Idem urbane 7 1/2 %, Idem urbane 6 1/2 %, Idem urbane 5 1/2 %, Banca Naț. (500 lei v.ș. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v.ș.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei v.ș.), S. cred. mob. r. (250 lei v.ș.), Soc. r. de con. (250 lei v.ș.), Oblig. Casei Pensiunilor, Agio.

Schimb

Table with 2 columns: Londra 3 luni, Paris 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, Agio.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Nr. 2176—1888.

[606] 2--3

Concurs.

La gimnasiul gr.-cat. din Blaj a devenit în vacanță catedra de profesor pentru desemn cu beneficiul anual de 600 fl. v. a.

Deci prin aceasta se excrie concurs la catedra numită cu termenul până la 15 August st. n. a. e.

Doritorii de a ocupa aceasta catedră trebuie să alătore la concurs actele următoare:

- 1. Atestat de botez.
2. Document public despre cualificațiune în aceasta specialitate, cerută prin articolul de lege XXX ex 1883.
3. Document despre praxa în aceasta artă liberă la vre-un institut public.
4. Atestat oficios despre purtare.
5. Fiindecă în gimnasiu limba de propunere este cea română, așa se recere, ca concurenții să dovedească, că

posed deplin limba română în vorbire și în scriere.

Concursele, însoțite de documentele specificate, se se prezente consistorului subsemnat până la termenul mai sus indicat.

Blaj, din ședința consistorială, ținută în 7 Iulie 1888.

Consistorul metropolitan gr.-catolic.

[605] 2--3

Licitațiune publică.

În 30 Iulie a. e. la 9 oare înaintea amezii comuna Orlat vinde prin a 2-a licitațiune publică 2000 orgii metrice lemne plutite de fag și brad.

Prețul strigării de orgiu metric 6 fl. 03 cr. v. a.

Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală.

Orlat, în 17 Iulie 1888.

Primăria comunală.

Institutul tipografic în Sibiuu.

Strada Csnădiei Nr. 3.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndereticul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bétrâni. Ghicături, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderetic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Cuvântări bisericesci

la toate sărbătorile de preste an

de Ioan P. Papiu.

Un volum de preste 24 coale 8° mare, papir fin.

Numele dlui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât să fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i aprețul scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum, prin întocmirea sa — având o notiță istorică la fiecare sărbătoare, — care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare.

Prețul unui exemplar cu porto francat e 2 fl. v. a. sau 5 franci — lei n. plățibili și în bilete de bancă ori marce poștale.

A se adresa la editura opului

Cancelaria Negruțiu

în Gherla. — Sz-Ujvár.

[568] 19

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and others. Includes train types (Tren de persoane, Tren accelerat, Tren mixt, Tren omnibus) and departure/arrival times.